

Linia de dialog (—)

Ține minte! **Linia de dialog** este semnul de punctuație care arată începutul unei conversații. Dialogul este convorbirea dintre două sau mai multe persoane. Linia de dialog se scrie cu alineat.

1. Încercuiește liniile de dialog din textul de mai jos:

„— Vezi ce bine-i șade lui — zice mam'mare — cu costumul de marinel?
— Mamișo, nu ți-am spus că nu se zice marinel?
— Da' cum?
— Marinal...” (D-I Goe..., Ion Luca Caragiale)

2. Scrie în paranteze semnele de punctuație potrivite:

„Ea băga binișor mâna în sân și-mi zicea:

- Ghici( )
 Alune( )
 Nu( )
 Sta! de( )
 Nu( )
 Năut( )
 Nu( )
 Turtă-dulce( )
 Nu( )”

(Bunica, Barbu Ștefănescu-Deaviancea)

26

Miercuri

3. Completează spațiile cu propoziții ce încep cu linie de dialog:

a. Învățătoarea i-a întrebat:

_____

b. Bunicul a început a povesti cu glas molcom:

_____

c. Împăratul se ridică și porunci:

_____

d. Strigă:

_____

4. Completează dialogul, punând și semnele de punctuație necesare:

Care este anotimpul _____? întreabă Alina.

_____ pentru că _____.

Mie îmi place _____.

De ce( ) _____.

_____.

5. Scrie în căsuțe acțiunea sugerată de semnul de punctuație din fiecare propoziție:

a. Am cumpărat tot, spuse tata.

b. Ce rochiță frumoasă ail _____ Elena.

c. Când vine Moș Crăciun? _____ Dan.

d. Am ieșit învingător! _____ concurentul.

27

Două puncte (:)

Ține minte! Două puncte se folosesc atunci când anunță începutul vorbirii unei persoane sau o enumerare, o explicație, o concluzie.

Două puncte se folosesc în următoarele situații:

- înaintea unei vorbiri directe: *Și odată le spuse răspicat:*
— *la, puneți mâna pe carte!*
- înaintea unei enumerări: *Pisicuța Ioanei este tare simpatică: are blănța moale, cățenii, codița albă și ochii albaştri.*
- înaintea unei explicații: — *Își făcea temele?*
— *Da: stătea cuminte la birou și citea din manual.*
- înaintea citării unui text, a unui proverb: *Apoi mi-o aruncă-n sus, zicând: „Jaca poznă, c-am scăpat-o!”*
- după cuvinte care anunță explicații sau exemple la ceea ce s-a spus mai înainte (*de exemplu, astfel, rată, ca*): *Transformați propoziția după modelul:*
- după cuvântul care redă un zgomot sau un sunet: *Se auzi deodată: ploaie! zărang!*

Cele două puncte se pot pune atât la sfârșitul, cât și în interiorul unei propoziții.

1. Încercuiește semnul de punctuație două puncte din textul de mai jos:

„La vorbele acestea, fiindcă era vorba de lumea cealaltă, împăratul, a cărui tată nu de mult murise, îl întrerupse:

— Da' pe tata nu l-ai văzut pe acolo?

— Ba văzut! că spunu-ți că era acolo după ușa, și la care cum se desprindea călcâiul, îl azvârlea acolo și zăcea: Na, prinde-l!”

(*Nărodul cușii, Ioan Slavici*)

Miercuri

2. Completează propozițiile punând cuvinte potrivite după două puncte:

- Din iarbă se auzi un țărâit subțire: _____
- Despărțiți în silabe după modelul: _____
- La zoo am văzut: _____
- Vorba aceea: _____

3. Răspunde la întrebările de mai jos, folosind în răspunsuri două puncte:

a. Ce orașe ai vizitat până acum?

_____

b. Care sunt jocurile tale preferate?

_____

c. Ce autori români cunoști?

_____

4. Scrie în paranteze semnele de punctuație potrivite:

„Întinde mâna spre cer, îi arată stolul care luneca în zbor necurmat, și de-abia îi poate șopti( )

— Puișorii( )

Mama îl strânge la sân și-l sărută cu drag( )

— Nu plânge, puiul mamei, au să se-ntoarcă înapoi... La primăvară...”

(*Puișorii, Emil Gârleanu*)

Semnul întrebării (?)

Ține minte! Semnul de punctuație ce se scrie la sfârșitul enunțurilor prin care se cere o informație se numește **semnul întrebării**.

Se folosește semnul întrebării:

• după propoziții sau cuvinte ce sunt întrebări:

a. *Sora ta ce mai face?*

b. *Ce s-a întâmplat? Când? Cum? Unde?*

c. *Poezia? Ai învățat-o?*

• în timpul unui dialog, când o persoană arată prin gesturi că nu știe răspunsul sau că este nedumerit: — *Unde ți-ai lăsat jucăriile?*

— ?

— *Tu chiar ai uitat?*

• după un titlu care exprimă o întrebare directă: „*Ce o amonș?*”, poezie scrisă de Mihai Eminescu.

1. Încercuiește semnul de punctuație care marchează o intonație interogativă:

„Ce gândești dumneata, moșule? Te joci cu marfa omului?
Dacă nu ți-a fost de cumpărat, la ce i-ai dat drumul? Că nu
scapi nici cu giunca asta de minel! Înțeles-ai?”

(*Pu păza din tei*, Ion Creangă)

2. Scrie în paranteze semnele de punctuație potrivite:

„Ușa tinzii se deschise încet și în crăpătură se ivi Nicu ( )

— Ce-i cu tine, Ancuța ( ) Ce strigi așa ( )

— Haida! Haida repede!

— Unde să vin ( )

— În grădină ( ) Dar vino odată!”

(*Păpădia*, Ion Agârbiceanu)

Luni

3. Transformă propozițiile după model, apoi citește-le cu intonația potrivită:

a. Ioana stă în prima bancă.

Ioana stă în prima bancă?

b. Mergem la teatrul de păpuși.

_____

c. Plouă afară.

_____

d. A sosit microbuzul.

_____

4. Formulează întrebări potrivite răspunsurilor de mai jos:

a. _____

Am zece ani și jumătate.

b. _____

Iepurașul este animalul meu preferat.

c. _____

În weekend plecăm în excursie.

d. _____

Prietenii mei cei mai buni sunt Cosmina și Andrei.